

Hvað á ég að
gera ef ungmenni
hefur neikvæða
breytta hegðun
eftir atvik en leitar
ekki til míн?

Byggt á efni frá áfallateymi
Rauða Kross Íslands
fyrir börn og unglunga.

Kynntu þér hvernig
eðlilegt er að börn
bregðist við áföllum.

Lestu um eðlileg viðbrögð

Viðbrögð ungmenna
(11-18 ára) við
áföllum eru oft blanda
af viðbrögðum
fullorðinna og barna.

Ef ungmannið lifði af
hættulegar aðstæður
getur það talið sig
ódauðlegt.

Það getur farið að taka
áhættur með líf sitt.

Neysla á áfengi og öðrum
vímuefnum getur byrjað
eða aukist.

Óöryggi og kvíði getur
líka valdið því að
ungmennið vill vera sem
mest heima.

Það er margt sem
hægt er að gera fyrir
ungmennið þó það
biðji þig ekki um hjálp.

**Byrjaðu samtal við
það um atvikið.**

Ef þau vilja ekki ræða
atvikið þá skaltu virða
það.

Vertu vakandi fyrir því ef
ungmennið hefur
spurningar eða vill tala.

Vertu til staðar.

Taktu vel á móti
ungmenni sem vill meiri
nánd eða snertingu en
vanalega.

Veittu því félagsskap og
búðu til tækifæri til þess
að vera með því.

Til dæmis að spila spil
eða horfa á bíómynd
saman.

Haltu daglegum rútínum.

Það að vita alltaf hvenær
matartími er og hvað það
á að gera heima hjálpar
því að finna fyrir öryggi.

Leyfðu ungmanninu að taka ákvarðanir.

Til dæmis leyfðu því að
vera heima ef það vill
ekki fara í veislu.

Þannig hjálparðu
ungmanninu að finna að
það hafi stjórn í lífinu.

Hvernig geta fullorðnir hjálpað barni eftir áfall?

Smelltu til að lesa meira
um leiðir og úrræði

LÖGREGLAN

Rauði krossinn

112

EINN EINN TVEIR